

Sue Townsendová

ADRIANA
MOLEA

MLADÁ FRONTA

**Colinovi a také Seanovi,
Danovi, Vicki a Alžbětě
s láskou a díky**

MLADÁ FRONTA

Sue Townsendová

ADRIANA
MOLEA

MLADÁ FRONTA

Přeložila Helena Hartlová

The Secret Diary of Adrian Mole Aged 13 $\frac{3}{4}$

Copyright © 1984 by Sue Townsend

Translation © Helena Hartlová, 1988, 2003, 2008, 2016

„Pavlovi připadalo, že se v něm při chůzi všechno vzpouzí... přesto si dál povídal se svou matkou. Nikdy by se jí nepřiznal, jak moc ho tyhle věci trápí, a ona to tušila jen zčásti.“

D. H. Lawrence
Synové a milenci

Čtvrtek, 1. ledna

SVÁTEK V ANGLII, IRSKU, SKOTSKU A WALESU

Moje novoroční předsevzetí:

- 1) Budu pomáhat slepcům přes ulici.
- 2) Budu si věšet kalhoty na ramínko.
- 3) Gramofonové desky budu ukládat do obalů.
- 4) Nezačnu kouřit.
- 5) Přestanu si mačkat uhry.
- 6) Budu hodný na psa.
- 7) Budu pomáhat chudým a nevědomým.
- 8) Po tom, co jsem dneska v noci slyšel zezdola ty nechutné zvuky, přísahám, že nikdy nebudu pít alkohol.

Při včerejší oslavě otec opil psa griotkou. Jestli se o tom dozví někdo ze Spolku pro ochranu zvířat, nechají otce možná zavřít. Uplynulo už osm dní od Štědrého dne, ale matka na sobě ještě ani jednou neměla zelenou lurexovou zástěru, co jsem jí koupil k Vánocům. Příští rok dostane pěnu do koupele.

To už je můj osud, že mám zas uhra na bradě, zrovna na Nový rok.

Pátek, 2. ledna

SVÁTEK VE SKOTSKU. ÚPLNĚK

Dneska mi bylo mizerně. Může za to matka, protože si ve dvě v noci zpívala na schodech. To už je můj osud, že mám takovou matku. Je tu jistá naděje, že se z mých rodičů stnou alkoholicí, a tak bych se příští rok mohl dostat do dětského domova.

Pes už se otci pomstil. Vyskočil, shodil mu model lodi a potom, s nohama omotanýma lanovím, utekl do zahrady. Otec bez přestání a pořád dokolečka opakoval: „Tříměsíční práce v tahu.“

Uher na bradě se zvětšuje. Může za to matka, protože neví nic o vitamínech.

Sobota, 3. ledna

Jsem šíleně nevyspalý! Otec odmítl pustit psa domů, takže pes proštěkal celou noc pod mým oknem. To už je můj osud! Otec mu sprostě nadával. Jestli si nedá pozor, dostane se kvůli svému neslušnému slovníku na policii.

Ten uher je snad nežit. To už je můj osud, že ho mám na takovém místě, kde ho může každý vidět. Upozornil jsem matku, že jsem dnes ještě neměl vitamín C. Řekla: „Tak si běž koupit pomeranč.“ To je typické.

Tu lurexovou zástěru na sobě ještě pořád neměla.

Budu rád, až zase začne škola.

Neděle, 4. ledna

DRUHÁ PO VÁNOCÍCH

Otec má chřipku. Nepřekvapuje mě to, při stravě, kterou dostáváme. Matka šla v dešti ven, aby mu koupila sirup s vitamínem C, ale já jsem jí řekl, jak to je: „Teď už je příliš pozdě.“ Zázrak, že ještě nemáme kurděje. Matka tvrdí, že mi na bradě nic nevidí, ale říká to jen proto, že má kvůli naší stravě pocity viny.

Pes utekl, protože matka nezavřela branku. Zlomil jsem přenosku u gramofonu. Nikdo to ještě neví a při troše štěstí bude otec nemocný dlouho. On jediný ho mimo mě používá. Po zástěře ani stopy.

Pondělí, 5. ledna

Pes se ještě nevrátil. Je tu bez něj klid. Matka telefonovala na policii a dala jim jeho popis. Udělala z něj většího chudáka, než je. Řekla jim, že mu visí chlupy přes oči a tak. Já si vážně myslím, že policie má na práci něco lepšího než hledat psy. Třeba chytat vrahy. Říkal jsem to matce, ale stejně tam zavolala. Jestli ji kvůli tomu psovi někdo zavraždí, dobře jí tak.

Otec se ještě pořád povaluje v posteli. Je jako nemocný, ale všiml jsem si, že nepřestal kouřit!

Dneska se tu zastavil Nigel. Přijel z vánočních prázdnin opálený. Myslím, že utrpí šok z anglické zimy a bude brzy nemocný. Myslím, že ho rodiče neměli brát do ciziny.

Vůbec ještě nemá uhry!

Úterý, 6. ledna

SVÁTEK TŘÍ KRÁLŮ. MĚSÍC V NOVU

Pes má průsvih!

Shodil z kola člověka, co odečítá plyn a elektřinu, a rozházel mu všechny zápisy. Počítám, že teď všichni skončíme u soudu. Policista, co ho přivedl, řekl, že si na psa musíme dávat větší pozor, a zeptal se, jak dlouho už je chromý. Matka řekla, že není chromý, a prohlédla mu packy. V levé přední měl zapáchnutého plastového piráta z otcovy lodi.

Pes měl radost, že mu matka piráta vyndala, a se zablácenýma packama skočil policistovi na uniformu. Matka přinesla z kuchyně hadr na nádobí, ale na tom byl jahodový džem od nože, který jsem do něho utřel, takže uniforma pak vypadala ještě hůř než předtím. Policista potom odešel. Určitě nadával. Mohl bych ho za to udat.

Najdu si ve svém novém slovníku, kdo vlastně byli tři králové.

Středa, 7. ledna

Dneska ráno se tu zastavil Nigel na novém kole. Má láhev na vodu, tachometr, žluté sedlo a úzké závodní galusky. Pro Nigela je ho škoda. Jezdí na něm jen nakupovat. Kdybych ho měl já, jezdil bych po celé zemi a získával cenné zkušenosti.

Můj uher nebo nežit dosáhl vrcholu. Větší už určitě být nemůže. Našel jsem ve slovníku výraz, který popisuje mého otce. Simulant. Ještě pořád je v posteli a polyká vitamín C.

Pes je zavřený v kůlně na uhlí.

Tři králové prý byli nějakí moudří muži.

Čtvrtek, 8. ledna

Ted' má chřipku matka. Znamená to, že se musím starat o oba. To už je můj osud!

Celý den jsem běhal nahoru a dolů po schodech. Uvařil jsem jim pořádnou večeři: Dvě volská oka s fazolemi a krupicovou kaši z konzervy. (Dobře že jsem si vzal tu zelenou luterxovou zástěru, protože vajíčka na pánvi prskala a měl jsem je všude po sobě.) Málem jsem vypěnil, když jsem viděl, že se vůbec ničeho ani nedotkli. Tak zle jim být nemůže. Odnesl jsem to psovi do kůlny. Zítra ráno přijde babička, takže jsem musel vydržnout připálené kastroly a potom jsem šel se psem na procházku. Když jsem se dostal do postele, bylo půl dvanácté. Není se co divit, že jsem na svůj věk malý.

Rozhodl jsem se, že mé povolání nebude mít nic společného s medicínou.

Pátek, 9. ledna

Celou noc kašlali, jeden přes druhého. Člověk by si myslel, že na mě po tak perném dnu budou brát trochu ohled.

Přišla babička, a když viděla, v jakém stavu je náš dům, byla znechucená. Ukázal jsem jí svůj pokoj, který je vždyc-ky uklizený, a tak mi dala padesát pencí. Pak jsem jí ukázal všechny prázdné láhve v popelnici, a to ji zase znechutilo.

Babička pustila psa z kůlny. Řekla, že je od matky kruté takhle ho zavírat. Pes se v kuchyni na podlaze pozvracel. Babička ho zase zavřela.

Vymáčkla mi uhra na bradě. Ještě se tím zhoršil. Pově- děl jsem babičce o zelené zástěře a ona řekla, že mé matce kupuje každé Vánoce vestu ze stoprocentního akrylu a že matka neměla jedinou z nich vůbec nikdy na sobě!

Sobota, 10. ledna

Dopoledne: Teď je nemocný pes! Pořád zvrací, takže musel přijít veterinář. Otec mi řekl, abych doktorovi nevykládal, že byl pes dva dny zavřený v kůlně na uhlí.

Přelepil jsem si uher náplastí, aby se mi tam nedostaly bacily ze psa.

Veterinář si psa odvedl. Říká, že má asi zauzlení střev a bude potřebovat operaci.

Babička měla výstup s matkou a odešla domů. Našla všechny vánoční vesty rozstříhané v pytli s prachovkami. Takhle plýtvat, když lidé trpí hladem.

Pan Lucas odvedle přišel navštívit matku a otce, kteří jsou ještě pořád v posteli. Přišel jim popřát, aby se brzo uzdravili, a matce přinesl květiny. Matka seděla v posteli v noční košili a byl jí vidět pěkný kus ňader. Mluvila s panem Lucasem protivným hlasem. Otec dělal, že je ospalý.

Nigel přinesl svoje desky. Je celý blázen do pankáčů, ale co to má za smysl, když člověk ani neslyší slova. Stejně si myslím, že se ze mě stává intelektuál. To mám určitě ze všech těch starostí.

Odpoledne: Šel jsem se podívat, jak je psovi. Je už po operaci. Veterinář mi ukázal igelitový sáček se spoustou

eklhafť věcí. Byl v něm kus uhlí, kus smrčku z vánočního dortu a piráti z otcovy lodi. Jeden z pirátů se oháněl šavlí, což muselo psa hrozně bolet. Pes už vypadá mnohem líp. Za dva dny ho pustí domů. Ach jo. Když jsem přišel domů, otec se zrovna po telefonu hádal s babičkou kvůli těm prázdným lahvím v popelnici.

Pan Lucas byl nahoře v ložnici a bavil se s matkou. Když odešel, otec šel nahoru a pohádal se s matkou. Ta se rozbrečela. Otec má špatnou náladu. To znamená, že už je mu líp. Udělal jsem matce čaj, i když si o něj neřekla. To ji také rozbřečelo. Některé lidi prostě nepotěšíte!

Uher je tam pořád.

Neděle, 11. ledna

PRVNÍ PO TŘECH KRÁLÍCH

Teď už vím, že jsem intelektuál. Včera večer jsem viděl v televizi pořad s Malcolmem Muggeridgem a pochopil jsem skoro každé slovo. Všechno to do sebe zapadá. Špatný domov, ubohá strava, nechuť k pankáčům. Myslím, že se nechám zapsat do knihovny, a uvidím, co se stane.

Škoda že v okolí nebydlí žádní další intelektuálové. Pan Lucas chodí v manšestrákách, ale je to pojišťovák. To už je můj osud. První co po Třech králích?

Pondělí, 12. ledna

Pes je zpátky. Pořád si líže stehy, takže když jím, musím se k němu otočit zády.

Matka dnes ráno vstala, aby psovi udělala pelíšek na spaní, než mu bude líp. Udělala ho z lepenkové krabice, co v ní dřív byly balíčky s práškem na praní. Otec řekl, že z toho bude pes kýchat a potrhá si stehy a veterinář si napočítá ještě víc za nové šití. Pohádali se kvůli krabici, potom otec zase začal o panu Lucasovi. I když mi není jasné, co má pan Lucas společného s psím pelechem.

Úterý, 13. ledna

Otec už šel do práce. Sláva! Nevím, jak ho může matka snést.

Pan Lucas se dneska ráno přišel zeptat, jestli matka nepotřebuje pomoci s něčím v domě. Je moc hodný. Paní Lucasová vedle myla zvenku okna. Žebřík nevypadal zrovna bezpečně. Napsal jsem Malcolmůvi Muggeridgeovi do BBC, aby mi poradil, co mám dělat, když jsem intelektuál. Doufám, že mi brzo odepíše, protože už toho začínám mít dost, být osamělým intelektuálem. Napsal jsem báseň a trvalo mi to jen dvě minuty. Dokonce i slavným básníkům to trvá dýl. Jmenuje se VODOVODNÍ KOHOUTEK, ale ve skutečnosti není o kohoutku. Je hrozně hlubokomyslná a je o životě a takových věcech.

Adrian Mole:

VODOVODNÍ KOHOUTEK

Kohoutek kape a nenechá mě spát,

Jezero bude tam ráno akorát.

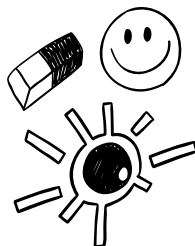
Pro vadné těsnění zničí se koberec,

Na nový otec se bude dřít jak blbec.

Když odchází do práce, zavírat měl by vodu.

Tati, vyměň těsnění a zaraž tu škodu!

Ukázal jsem báseň matce, ale ta se smála. Není moc bystrá. Ještě pořád mi nevyprala trenýrky na tělocvik a zítra jdu do školy. Vůbec není jako matka v televizi.

Středa, 14. ledna

Zapsal jsem se do knihovny. Půjčil jsem si PĚČI O PLEŤ, O PŮVODU DRUHŮ a knížku od spisovatelky, co o ní pořád mluví moje matka. Jmenuje se to PÝCHA A PŘEDSUDEK a ta spisovatelka se jmenuje Jane Austenová. Můžu říct, že jsem na knihovnici udělal dojem. Možná že je taky intelektuálka jako já. Nedívala se mi na bradu, takže už se to možná zmenšuje. Je na čase!

Pan Lucas popíjel v kuchyni s mou matkou kafe. Místnost byla plná kouře. Smáli se, ale když jsem vešel, ztichli.

Paní Lucasová vedle čistila kanálek. Měl jsem dojem, že má špatnou náladu. Myslím, že Lucasovi nemají šťastné manželství. Chudák pan Lucas!

Ve škole si nikdo z učitelů nevšiml, že jsem intelektuál. Až budu slavný, budou litovat. Máme ve třídě novou holku. Při zeměpise sedí vedle mě. Je fajn. Jmenuje se Pandora, ale chce, aby se jí říkalo „Skříňka“. Neptejte se mě proč. Možná že se do ní zamiluju. Koneckonců by už bylo na čase, když je mi 13 a $\frac{3}{4}$.

Čtvrtek, 15. ledna

Pandořiny vlasy mají barvu jako med a jsou dlouhé přesně tak, jak je má holka mít. Má docela dobrou postavu. Viděl jsem ji hrát basket a poskakovala jí nadra. Bylo mi tak nějak divně. Myslím, že je to ono!

Psovi už vyndali stehy. Kousl veterináře, ale předpokládám, že je na to zvyklý. (Ten veterinář, myslím, pes je na to zvyklý určitě.) Otec přišel na tu zlomenou přenosku. Napovídal jsem mu, že ji zlomil pes. Otec řekl, že počká, až se pes uzdraví po operaci, a pak ho nakopne. Doufám, že to byl žert.

Když jsem přišel ze školy, byl pan Lucas zase v kuchyni. To jsem blázen, proč sem pořád chodí. Matce už je líp. Paní Lucasová vedle sázela stromky. Potmě. Přčetl jsem

kousek z PÝCHY A PŘEDSUDKU, ale je to hrozně staromódní. Myslím, že by Jane Austenová měla napsat něco kapku modernějšího.

Pes má stejnou barvu očí jako Pandora. Všiml jsem si toho jedině proto, že ho matka ostříhala. Vypadá teď hůř než kdy předtím. Pan Lucas s matkou se mu směli, jak je ostříhaný, což od nich není moc hezké, protože jim to nemůže oplatit. Je to stejné, jako kdyby se směli někomu z královské rodiny.

Půjdu si brzo lehnout, budu myslet na Pandoru a cvičit, abych měl rovná záda. Už dva týdny jsem nevyrostl. Když to tak půjde dál, bude ze mě trpaslík.

Jestli ten uher do soboty nezmizí, půjdu k doktorovi. Nemůžu takhle žít, když na mě každý civí.

Pátek, 16. ledna

Zastavil se tu pan Lucas a nabídl matce, že ji vezme autem na nákupy. Vysadili mě před školou. Byl jsem rád, že jsem z toho všeho smíchu a cigaretového kouře venku. Cestou jsme viděli paní Lucasovou. Nesla veliké nákupní tašky. Matka jí zamávala, ale paní Lucasová zamávat nemohla.

Dneska byl zeměpis, takže jsem celou hodinu seděl vedle Pandory. Den ze dne je hezčí. Řekl jsem jí, že má oči jako náš pes. Zeptala se, co je to za rasu. Řekl jsem, že voříšek.

Půjčil jsem Pandoře svůj modrý fix, aby si mohla vybarvit moře okolo britských ostrovů.

Myslím, že takové drobné pozornosti dokáže ocenit.

Začal jsem číst O PŮVODU DRUHŮ, ale televizní seriál byl lepší. PÉČE O PLEŤ je senzační. Nechal jsem knížku otevřenou na stránkách, kde se mluví o vitamínech. Doufám, že matka tu narážku pochopí. Položil jsem ji na kuchyňský stůl vedle popelníku, takže ji určitě nemůže přehlédnout.

Objednal jsem se k doktorovi s tím uhrem. Je teď zarudlý.

Sobota, 17. ledna

Dneska mě brzo ráno probudil rámus. Paní Lucasová betonuje u nich před domem. Automix nechal zapnutý motor a paní Lucasová zatím lopatou rozhazovala beton, aby neztrrdnul. Pan Lucas jí vařil čaj. On je vážně hodný.

Nigel se mě přišel zeptat, jestli bych nešel do kina, ale řekl jsem mu, že ne, protože se chystám k doktorovi kvůli uhru. Řekl, že žádný nevidí, ale to od něj byla jenom zdvořilost, protože uher je dneska opravdu masivní.

Doktor Taylor je asi jeden z těch přepracovaných obvodáků, co se o nich všude píše. Na bradu se mi ani nepodíval, řekl jenom, že si nesmím dělat starosti, a zeptal se, jestli je u nás doma všechno v pořádku. Pověděl jsem mu o našem mizerném rodinném životě a ubohé stravě, ale on řekl, že jsem dobře živený, a poslal mě domů. Mám si prý vážit toho, co mám. Tolik o našem státním zdravotnictví.

Začnu roznášet noviny a budu se léčit soukromě.

Neděle, 18. ledna

DRUHÁ PO TŘECH KRÁLÍCH

Paní Lucasová a moje matka měly výstup kvůli psovi. Dostal se nějak z domu a poťapal paní Lucasové mokrý beton. Otec navrhl, že nechá psa utratit. Matka se ale rozbřečela, a tak řekl, že to neudělá. Všichni sousedi byli venku na ulici, myli auta a poslouchali. Někdy toho psa vážně nenávidím!

Dneska jsem si vzpomněl na předsevzetí, že budu pomáhat chudým a nevědomým. Vzal jsem svoje staré časopisy a nesl je jedné docela chudé rodině, co se přistěhovala do vedlejší ulice. Že jsou chudí, vím, protože mají jenom černobílou televizi. Otevřel mi nějaký kluk. Vysvětlil jsem mu, proč jsem přišel. Podíval se na časopisy a řekl: „Sem čet,“ a přibouchnul mi dveře před nosem. Tolik o pomoci chudým!

Pondělí, 19. ledna

Ve škole jsem se stal členem kroužku, který si říká Milosrdní samaritáni. Pomáháme spoluobčanům a tak podobně. Máme to v pondělí odpoledne místo matiky.

Dneska jsme si povídali o tom, co budeme dělat. Zařadili mě do skupiny, co pomáhá důchodcům. Nigel dostal pěkně hnusnou službu. Bude dávat pozor na dětičky na hřišti. Je otrávený jako šváb.

Nemůžu se dočkat příštího pondělka. Dostanu kazetu, abych mohl nahrát všechny historky těch starých mrzoutů o válce a takových věcech. Doufám, že ten můj bude mít dobrou paměť.

Pes je zase u veterináře. Ten beton mu zatvrdnul v packách. Už se nedivím, že dělal v noci na schodech takový rambajs. Pandora se na mě při dnešním obědě usmála, ale já se zrovna dusil kouskem chrupavky, tak jsem se na ni usmát nemohl. To už je můj osud!

Úterý, 20. ledna

ÚPLNĚK

Matka si hledá práci!

Teď možná skončím jako delikvent, co se potuluje po ulicích a tak dál. A co budu dělat o prázdninách? Předpokládám, že prosedím celé dny někde v pradlence, abych se vůbec zahřál. Budu „dítě s klíčem na krku“, i když přesně nevím, co to znamená. A kdo se bude starat o psa? A co budu jíst celý den? Nezbuďte mi než jíst smažené brambůrky a bonbóny, až si úplně zničím pleť a vypadají mi všechny zuby. Myslím, že je matka nemožně sobecká. Stejně jí to v práci moc nepůjde. Není příliš bystrá a o Vánocích moc pije.

Zavolal jsem babičce a pověděl jí to. Řekla, že o prázdninách můžu být u ní a odpoledne s ní chodit třeba do klubu důchodců a tak podobně. Neměl jsem jí vůbec volat. Dneska o přestávce jsme měli schůzku Samaritánů. Rozdělili jsme

si staříky. Na mě připadl jeden, co se jmenuje Bert Baxter. Je mu osmdesát devět, takže ho asi nebudu mít dlouho. Zítra se u něj zastavím. Doufám, že nemá psa. Mám psů dost. Buď jsou u veterináře, nebo stojí před televizí.

Středa, 21. ledna

Lucasovi se rozvádějí! Jsou první v naší ulici. Matka k nim šla, aby pana Lucase utěšila. Muselo ho to pořádně sebrat, protože tam byla ještě, když se otec vrátil z práce. Paní Lucasová někam odjela taxíkem. Myslím, že odjela navždy, protože si s sebou vzala rozdvojku na elektrinu. Chudák pan Lucas se teď bude muset sám starat o domácnost a prát si.

Otec dnes vařil večeři. Měli jsme rýži s kari, co se vaří v sáčku. Teď už zbyl v mrazáku jen balíček něčeho zeleného, z čeho spadla nálepka. Otec si dělal legraci, že to pošle hygienikovi. Matka se nesmála. Myslela asi na chudáka pana Lucase, který zůstal sám.

Po večeři jsem šel navštívit starého pana Baxtera. Otec mě tam vzal autem. Jel si zahrát badminton a měl to při cestě. Dům pana Baxtera je z ulice sotva vidět. Kolem dokola je obrovský, hrozně přerostlý živý plot. Když jsem zaklepal na dveře, nějaký pes začal štěkat, vrčet a vyskakovat na schránku na dopisy. Dřív než jsem utekl, zaslechl jsem ještě zvuk porážených lahví a klení nějakého muže. Doufám, že mám špatnou adresu.

Cestou domů jsem potkal Nigela. Řekl mi, že Pandořin otec rozváží mléko. Už o ni tolik nestojím.

Když jsem se vrátil, nikdo nebyl doma, tak jsem nakrmil psa, prohlédl si uhry a šel spát.

Čtvrtek, 22. ledna

Je to sprostá lež, že Pandořin otec rozváží mléko! Je ekonom v mlékárně. Pandora říká, že Nigela nakope, jestli o ní bude roznášet drby. Už ji zase miluju.